

Rakkaudesta musiikkiin ja lakiin

21.9.2005 12:01 — Timo Poropudas
timo.poropudas@sanoma.fi

Kun avasimme sunnuntai-iltana Digitodayssä tekijänoikeuslakiesitystä koskevan kyselyn ja äänestykseen, meillä ei ollut aavistustakaan siitä millaisia intohimoja lakiesitys herättää. Emme myöskään olleet valmistautuneita kommenttien vyöryyn.

Tähän mennessä kommentteja on tullut pitkästi yli kaksituhatta. Ne ovat kaikki tulleet minun sähköpostiini. Olen käynyt ne kaikki läpi ja jättänyt julkaisematta alle 40 viestiä, koska niiden kirjoittajan nimi tai viesti koostui p- tai v-alkuisista sanoista. Muutama on saattanut livahtaa läpi: sensorin homma on loppujen lopuksi melko yksitoikkoista ja turruttavaa.

Kommenteissa on noussut - ainakin lukumääräisesti - kaksi asiaa ylitse muiden: rakkaus musiikkiin ja usko lakiin.

Musiikin rakkaus ilmenee viesteissä ennen kaikkea haluna suojata alkuperäis-cd:tä ja tarpeena ottaa musiikki mukaan turvallisesti ja kätevästi.

Vastaajat uskovat lakiin monella tavalla. Heillä on vakaa luottamus siihen, että laki, oikeudenmukaisuus ja kohtuus takaa heille oikeuden käyttää ostamaansa musiikkia tai muuta sisältöä laite- ja paikkariippumattomasti.

Sadoissa kommenteissa kannetaan myös huolta siitä, että teosten suojauksen purkaminen on vastoin lakia vaikka sen valvominen olisikin mahdotonta. Kukaan ei halua olla "rikollinen".

Lisäksi vastaajia huolettaa se, että tietoinen lain rikkominen alentaa lain kunnioitusta yleisemminkin.

Kuluttajien lähes yksimiehen käsitys siitä, että musiikin vieminen mp3-kolme muotoon edellyttää rangaistavaa lain rikkomista osoittautui keskiviikkona oikeaksi, kun opetusministeriö myönsi levittäneensä väärää tietoa mitä laki sallii ja mitä ei.

Monet ilmoittavat kannattavansa lakiesityksen peruseriaatteita ja ammattimaisen piratismiin vastaista

toimintaa. Toisaalta kukaan ei näytä uskovan siihen, että uusi tekijänoikeuslaki hidastaisi ammattimaisten piraattien toimintaa millään tavalla.

Opetusministeriössä valmisteltu lakiesitys nähdään yleisesti kansainvälisten sisältöjättien rahanahneena tempauksena, joka kohdistuu yksityisiin kuluttajiin.

Ehkäpä tempu toimiikin. Jos suomalaiskuluttajat ovat todella niin lainkuuliaisia kuin äänestysperusteluissa uskotaan, levy-yhtiöt voivat hyvinkin myydä saman kappaleen kahteen kertaan vaikka joka neljännelle kuluttajalle. Se olisi iso raha.

<http://www.digitoday.fi/mielipide/2005/09/21/rakkaudesta-musiikkiin-ja-lakiin/200515407/66>